

## Samenvatting zienswijze

Dit is een document om de provincie ertoe te bewegen een betere vergunning (AB24.01920) te verlenen. Mijn zienswijze is dat de kwaliteit van het ontwerpbesluit omgevingsvergunning onvoldoende is. In deze zienswijze<sup>1</sup> licht ik toe waarom en geef ik opties voor verbetering.

Smurfit Westrock Parenco (SWP) vraagt de provincie om een vergunning voor meer capaciteit, voor andere stookketelmogelijkheden en een reeks andere aanpassingen. Tegelijkertijd worden in deze vergunning bestaande afspraken bij elkaar gebracht. Het feit dat Parenco er als bedrijf is in onze gemeente wordt in deze zienswijze niet besproken. Het gaat hier om de kwaliteit van de vergunning die wordt overwogen door de provincie.

In de vergunning worden eisen gesteld. Als u de zienswijze volgt ontstaat er een resultaat waarbij de voordelen van de uitbreiding voor SWP in balans zijn met de overlast voor omwonenden en natuur.

Concreet gaat het hierbij om de volgende hoofdpunten:

1. De fabriek en de provincie moeten inzetten op het naar 0 brengen van de grondwater-onttrekking. SWP suggereert dat dit kan bij de productie van verpakkingspapier, wij vragen de provincie daar dan ook op te sturen.
2. Het voorstel van de provincie laat kansen liggen om SWP schone lucht te laten uitstoten. Aan de uitstoot van ketel 62 moet hogere eisen worden gesteld door voor te schrijven het onderste uit de kan te halen voor het gebruik van de katalysator en ook te zorgen dat de momenten zonder katalysator zeer sterk verminderd worden. Voor ketel 82 moet ook een katalysator worden voorgeschreven. Daarmee wordt de geur- en stikstofuitstoot flink omlaaggebracht, .
3. Voor het verbeteren van geuroverlast moet fabriek moet kritisch kijken naar haar manier van werken. Want het is niet acceptabel om zo veel "uitzonderlijke" gebeurtenissen te hebben in de vorm van affakkelen en "tijdelijke andere omstandigheden". In de mate waarin dit voorkomt is er geen sprake van uitzondering, maar van standaard werkwijze. En dat is niet OK. Mogelijk helpt dit met de voorgestelde andere maatregelen om geuroverlast acceptabel te maken. Maar hoe het uitpakt, zeker na de uitbreiding, is te onzeker. Dus doet de provincie er goed aan om steeds een tijdelijke vergunning af te geven en te evalueren of verbetering is bereikt.

Deze en andere punten die met deze manier van denken in lijn zijn, zijn uitgewerkt in het vervolg van deze zienswijze

Ik zie het toewerken naar minimale effecten op de omgeving als een streven, waar een pad naartoe beschreven moet worden. De investeringen die daarmee gemoeid

---

<sup>1</sup> Een zienswijze is geen juridisch instrument, maar een manier om een inhoudelijke reactie over te brengen aan de vergunningverlener, in dit geval de provincie.

gaan, zijn in balans met de capaciteitsverruiming van 350 kton papier die is aangevraagd. Dat zijn maar liefst 1,2 miljoen boodschappenwagens vol papier extra. Bedrijfseconomisch gezien zijn het daarmee zeker geen onredelijke eisen. Het lijkt ons dat naast een vergunning, er een contract (convenant) met SWP kan komen dat wederzijds verplichtende duidelijkheid geeft.

Wanneer de best beschikbare technieken worden ingezet en er maximaal wordt gewerkt aan het beperken van effecten op de omgeving, is een uitbreiding van de capaciteit geen probleem. Dan is het een win-win situatie voor de fabriek én voor de omgeving.

*Deze zienswijze is op initiatief van D66 Renkum. De tekst is geschreven door D66 Renkum. Andere lokale fracties uit de gemeenteraad onderschrijven wat hier staat. Deze zienswijze behartigt mijn persoonlijke belangen in deze.*

## Zienswijze

### 1. De aanvraag dient compleet te worden gemaakt en gepubliceerd. Pas daarna kan de zienswijze periode ingaan.

Smurfit Westrock Parenco (SWP) heeft op dit moment een zogenoemde "onoverzichtelijke vergunningsituatie." Er is in dit geval sprake van rond de 15 vergunningen die deels betrekking hebben op verschillende delen van de faciliteiten of juist dezelfde delen. Dat een dergelijke situatie ontstaat is niet ongebruikelijk. Het is het gevolg van verschillende veranderingen aan installaties, ambtshalve wijzigingen en nieuwe wet- en regelgeving. Tot eind 2023 gold de Wabo (Wet algemene bepalingen omgevingsrecht) en konden zowel vergunninghouder als bevoegd gezag het initiatief nemen voor een *revisievergunning*. Sinds begin 2024 kan dit alleen nog op initiatief van het bevoegd gezag nu de omgevingswet en het Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) bepalen welke voorschriften de vergunningverlener moet opnemen in een vergunning voor milieubelastende activiteiten. De revisievergunning is en was primair een "opruimactie" voor complexe, verouderde vergunningbestanden en niet primair bedoeld voor een technisch te veranderen situatie. In bijlage 1 vindt u een korte introductie op enkele delen van omgevingswet die betrekking hebben op dit geval.

De aanvraag is ingediend op 31 december 2023 onder de Wabo als een revisievergunning. Op p.6 van deze aanvraag wordt samengevat waar de aanvraag betrekking op heeft: "De revisievergunning wordt aangevraagd voor de bestaande bedrijfsactiviteiten, en een aantal veranderingen inclusief te vervangen stookinstallaties. Deze situatie wordt aangeduid als **fase 1**. Afhankelijk van de marktomstandigheden is SK Parenco voornemens om op de (middel)lange termijn een omschakeling te realiseren van de productie van publicatie- en verpakkingspapier naar 100% verpakkingspapier. Deze situatie wordt aangeduid als **fase 2**. Om deze toekomstige omschakeling mogelijk te maken, is een aantal extra veranderingen nodig, waaronder een ombouw van één van de twee papiermachines

(PM1). De vergunning wordt tevens aangevraagd voor deze veranderingen.” “De omschakeling naar 100% verpakkingspapier wordt voorzien op een termijn van drie tot vijf jaar na het onherroepelijk worden van de revisievergunning die met deze aanvraag wordt aangevraagd, en in ieder geval niet eerder dan eind 2025. Omdat de omschakeling naar 100% verpakkingspapier afhankelijk is van verschillende factoren, wordt de vergunning voor onbepaalde tijd aangevraagd voor fase 1 en vervolgens na omschakeling voor onbepaalde tijd voor fase 2.” De aanvraag meldt op p1: “Naast de revisievergunning vraagt SK Parencó ook een vergunning aan op grond van de Waterwet. De aanvragen voor de revisievergunning en de watervergunning zijn gekoppeld.” Hier onder staat kort samengevat wat de veranderingen zijn in de twee fasen:

In fase 1 wil SWP 7.000 ton meer te recyclen karton aanvoeren per schip. SWP wil twee nieuwe stoomketels op aardgas én een elektrische stoomketel plaatsen, om twee bestaande ketels, een stoomturbine en een gasturbine te vervangen. Drie om drie dus. De schoorstenen moeten hierdoor ook worden gewijzigd. SWP wil twee warmte-terugwin-installaties aanbrengen voor de nadroging op papiermachine 2 en een warmtepomp voor de voordroging. SWP wil ook 1 hectare aan zonnepanelen plaatsen. Tevens is het de bedoeling om meer oppervlaktewater en minder grondwater te gebruiken.

In fase 2 wil men naast de wijzigingen in fase 1 volledig overschakelen op recycling van bestaand verpakkingsmateriaal in plaats van normaal “oud papier”. Daarmee vervalt de gehele ontinktinstallatie, maar zullen ook grote nieuwe logistieke stromen ontstaan, want de totale capaciteit van de fabriek zal daarbij toenemen van 625 kton naar 975 kton papierproductie per jaar. Die toename komt neer op zo’n 1,2 miljoen boodschappenkarren vol verpakkingspapier. Dat is een rij karretjes van Renkum naar Barcelona. De veranderingen hierbij zijn onder meer een ombouw van papiermachine 1, een nieuwe schoorsteen van 60m, nog een extra ketel, nog 2,2 hectare zonnepanelen, nog meer warmte-terugwinningsinstallaties en een extra biogas opslag.

De aanvraag is een map van 84 bestanden. In totaal bijna 2 GB aan gegevens. Onder andere bestaat de Milieu Effect Rapportage uit vele documenten en zijn er veel emissieberekeningen ingesloten. Niet alle documenten waren beschikbaar op de [website](#) van de Omgevingsdienst Groene Metropool. De documenten D252887758 D252891420, D252891509 en D252891631 waren tot 6 februari niet beschikbaar. Na verzoeken richting Omgevingsdienst is er geen tijdige reactie gekomen, waardoor het dossier onvolledig is gebleken.

#### **Zienswijze 1: incomplete publicatie: zienswijze termijn herstart bij volledigheid**

- Aangezien de aanvraag niet compleet is, is het niet (volledig) mogelijk om te komen tot een beeld van de aanvraag. Iedereen die een zienswijze wil indienen is hierdoor mogelijk benadeeld. Verzoek tot aanvulling met de ontbrekende documenten van de aanvraag/ontwerp omgevingsvergunning hebben t/m 6 februari niet geleid tot beschikbaar stellen van de documenten. Onze zienswijze is dat de termijn voor het instellen van

zienswijzen opnieuw moet ingaan nadat de ontbrekende documenten zijn gepubliceerd en de publicatie van deze documenten via de gebruikelijke kanalen kenbaar is gemaakt.

## 2. Overwegingen niet helder: ontwerpbesluit omgevingsvergunning aanvullen en opnieuw publiceren

Op p.53 van het ontwerpbesluit omgevingsvergunning staat dat in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en het Besluit omgevingsrecht (Bor) bestuursorganen worden aangewezen als adviseur, vanwege hun specifieke deskundigheid of betrokkenheid. Vervolgens geeft u een overzicht van de ontvangen adviezen. De adviezen zijn tevens in het dossier opgenomen. Wij constateren dat de 11 ontvangen adviezen vaak erg specifiek zijn. Ook constateren we dat u volstaat met een opsomming op p.54 van hoofdstukken waarin u rekening zou hebben gehouden met deze adviezen. U geeft niet aan alle adviezen te volgen, u schrijft slechts “rekening te houden met”. Het ontwerpbesluit omgevingsvergunning is hiermee niet transparant.

### Zienswijze 2:

- Er moet een hernieuwde versie komen van het ontwerpbesluit omgevingsvergunning waarin voor alle adviezen van geconsulteerde bestuursorganen expliciet wordt aangegeven waar wordt afgeweken van het advies. Dit geldt ook voor de adviezen van de commissie MER (Cmer). Daarna moet het ontwerpbesluit omgevingsvergunning opnieuw ter inzage worden gelegd met een zienswijzetermijn van 6 weken.

## 3. Geen sprake van een revisievergunning: niet verlenen

We schreven hiervoor al dat een revisievergunning primair een "opruimactie" is (omgevingswet) en was (Wabo) voor complexe, verouderde vergunningenbestanden en niet primair bedoeld voor een technisch te veranderen situatie. In deze aanvraag is zowel in fase 1 en in nog sterkere mate in fase 2 sprake van ingrijpende veranderingen. Dat blijkt alleen al uit de in hoofdstuk 1 gegeven opsomming van veranderingen. Dat blijkt ook uit het op het voorblad genoemde onderwerp van het ontwerpbesluit omgevingsvergunning: “Revisie en wijziging van de productie van publicatiepapier naar verpakkingspapier en de uitbreiding van de productiecapaciteit”. Weliswaar zal SWP mogelijk beargumenteren dat de veranderingen in fase 1 leiden tot minder uitstoot, lager energieverbruik en lager waterverbruik. Maar, dan nog is er sprake van ingrijpende technische veranderingen waarvoor een revisievergunning procedure niet bedoeld is/was. De verkeerde vergunning is aangevraagd. Zou de juiste vergunning zijn aangevraagd, dan had het bevoegd gezag een andere procedure met verdergaande criteria kunnen en moeten hanteren. Bijvoorbeeld is er daarmee beoordelingsvrijheid binnen de best beschikbare technieken (BBT)-range. Het bevoegd gezag had mogen bepalen dat een bedrijf aan de **onderkant van deze range** moest zitten als de lokale omstandigheden daarom vroegen. Dat was zeker relevant geweest voor de bescherming van nabij SWP gelegen Natura2000 gebieden en was ook zeker relevant geweest voor geur en geluidsnormering gegeven de nabijheid van het dorp Renkum.

Dat er geen sprake kan zijn van een revisievergunning blijkt ook uit de omvang van de bij de aanvraag aangeleverde MER. Onder de Wabo was een Milieu Effect Rapportage (MER) niet automatisch nodig voor een revisievergunning, tenzij de revisie leidde tot wijzigingen die zelf MER-(beoordelings)plichtig waren. De revisievergunning diende immers om een onoverzichtelijk vergunningenbestand te stroomlijnen, waarbij de MER-plicht afhing van de aard en omvang van de inrichting.

In dit geval is er juist een zeer uitgebreide MER. Een groot deel de vele documenten bij de aanvraag maken deel uit van de MER en/of gaan over emissies of anderszins over de impact op de omgeving. Alleen al deze grote complexiteit van de MER bevestigt dat hier **geen** sprake is van een revisievergunning.

Ook het feit dat tegelijkertijd een vergunning is ingediend voor de Waterwet duidt op een meer ingrijpende verandering dan waar een revisievergunning voor is bedoeld. De omgevingsdienst groene metropool (OMGN) meldt dat zij verplicht gecoördineerde behandeling te bevorderen nu SWP hierom gevraagd heeft. Bij een revisievergunning kan daarvan geen sprake zijn.

Dat beeld wordt nog verder versterkt wanneer we constateren dat op instigatie van de aanvrager in verschillende fasen van de aanvraag advies is gevraagd aan de Commissie MER (Cmer). De rol van Cmer is in de omgevingswet vastgelegd en haar rol is onder meer te adviseren over de reikwijdte en het detail, en over de inhoudelijke behandeling, van een MER bij plan-MERs en in enkele andere complexe gevallen. Maar hier is sprake van een revisievergunning onder de Wabo. Het inschakelen van de Cmer is daarbij niet verplicht en niet logisch. Dit alles duidt op een aanvraag voor uitgebreide nieuwe milieuactiviteiten, maar dan binnen een revisievergunning. Dit is onder de omgevingswet niet meer mogelijk en was onder de Wabo niet waarvoor een revisievergunning bedoeld was.

In het ontwerpbesluit omgevingsvergunning staat niet duidelijk aangegeven wat er gebeurt in de periode tussen de fases 1 en 2. Het valt niet uit te sluiten dat er sprake zal zijn van een tijdelijk verhoogde emissie. Het bevoegd gezag kan er op toezien dat tijdens de tijdelijke periode geen overschrijding plaatsvindt van emissies, die pas vanaf afronding fase 2 gerealiseerd kunnen worden en waarop genormeerd wordt.

### **Zienswijze 3:**

- a. De vergunning kan niet worden afgegeven omdat er in de aanvraag geen sprake is van een situatie die door een revisievergunning kan worden gedekt.
- b. De omgevingsdienst kan aanvrager wijzen op de mogelijkheid om een vergunningsaanvraag te doen voor de nieuwe milieuactiviteiten, waarbij zij zelf het initiatief neemt om tegelijkertijd de in een revisievergunning bedoelde "opruimactie" ter hand neemt. Bij het behandelen van de aanvraag dient dan het toetsingskader passend bij een nieuwe vergunning binnen de omgevingswet te worden gehanteerd.
- c. Mocht de juiste vergunning zijn aangevraagd, dan had de dan te verlenen vergunning duidelijke voorschriften moeten omvatten t.a.v. de

realisatiedatum van een vergunde nieuwe installaties. Er kan en mag geen sprake zijn van vergunningen die “op de plank liggen”. Immers, de technologie schrijdt voort en indien na verloop van tijd de installatie niet is gebouwd moet een nieuwe vergunning worden aangevraagd die ziet op deze nieuwe omstandigheden.

- d. En, als c) aan de orde was geweest, dan had het bevoegd gezag moeten aangeven er tijdens de tijdelijke periode tussen fase 1 en fase 2 op toe te zien dat er geen overschrijding van normen plaats vindt, behorende bij fase B.

(Het vervolg van deze zienswijze gaat er van uit dat zienswijze punt 3 niet wordt gehonoreerd)

#### 4. De aanvraag betreft de facto ook een “omgevingsvergunning Natura-2000 activiteit”

De aanvraag meldt *alleen* betrekking te hebben op milieubelastende activiteit als bedoeld in de Wet algemene bepaling omgevingsrecht (Wabo) en dat er *geen* sprake is van een aanvraag voor een omgevingsvergunning Natura 2000-activiteit.

Weliswaar stelt de originele aanvraag dat die laatste vergunning wel nodig is voordat fase 2 in gebruik kan worden genomen, maar van een aanvraag omgevingsvergunning Natura2000 zou hier geen sprake zijn. Belangrijk is in dit opzicht een aanvulling van SWP op de vergunningaanvraag. Deze vindt u in een brief aan het college van Gedeputeerde Staten van Gelderland (ongedateerd, vermoedelijk begin maart 2025; (kenmerk in dossier: D252882414-d252137239-aanvullingsdocument- revisieaanvraag-20250320). In de bijlage van deze brief trekt SWP op pagina 18 in twijfel of een aanvraag voor een omgevingsvergunning Natura 2000-activiteit nodig is. Wij citeren: “SW Parenco beschikt over een separate vergunning ingevolge de Wet natuurbescherming (Wnb).” op pagina 19:

*“Geconcludeerd is dat met intern salderen significante (negatieve) gevolgen in zowel fase 1 als in fase 2 van het project kunnen worden uitgesloten en dat een vergunning op grond van de Wnb niet nodig is. Dit wordt nader toegelicht in paragrafen 5. 6 (Stikstofdepositie) en 5. 13 (Natuur) van deze toelichting en verder uitgewerkt in de onderliggende onderzoeken en berekeningen (bijlage A3 en bijlage MER 8 met betrekking tot de stikstofdepositie) , en bijlage MER 13 met betrekking tot geohydrologie en grondwater.”* Onze beeld is dat SWP hier concludeert: “met de door ons voorgestelde maatregelen verbetert de situatie, dus de oude vergunning blijft ‘gewoon’ geldig”. Dat SWP deze denklijn wil voortzetten en in de praktijk kan opereren onder hun bestaande Wnb vergunning blijkt dus niet uit de originele aanvraag, maar uit de een voorlaatste pagina van een bijlage van een aanvulling die ruim een jaar later is ingediend. De intentie is duidelijk, ondanks dat mogelijk uiteindelijk toch een separate vergunning zal moeten worden aangevraagd en dit voornemen verlaten moeten worden omdat, zoals SWB zelf ook schrijft op p.19: “Na indiening van deze Wabo-vergunningaanvraag heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State bepaald (ABRvS 18 december 2024 , ECLI:NL:RVS:2024:4923) dat projecten , die eerder niet onderworpen waren aan de natuurvergunningplicht omdat significante gevolgen met toepassing van intern salderen uitgesloten konden worden, mogelijk toch vergunningplichtig zijn. Op grond hiervan zal SW Parenco in een separaat traject onderzoeken of een

*omgevingsvergunning voor een Natura 2000-activiteit nodig is en zo nodig een vergunningaanvraag indienen. Omdat onder de Omgevingswet geen aanhaakverplichting meer bestaat met de omgevingsvergunning voor een Natura 2000-activiteit heeft dit geen consequenties voor de voorliggende vergunningaanvraag. Tevens is onderzocht of op grond van de Wnb een ontheffing nodig is van de verbodsbepalingen voor soortenbescherming uit hoofdstuk 3 van de Wnb. Dit wordt nader toegelicht in paragraaf 5. 13 (Natuur) van dit rapport en verder uitgewerkt in bijlage MER 14 Natuurtoets (incl. ecologie).*

Opmerkelijk is dat in de ontwerp omgevingsvergunning van dit alles geen melding wordt gemaakt en er slechts op p.43 wordt vermeld “Andere omgevingsvergunningplichtige activiteiten – zoals bouwen of het afwijken van ruimtelijke regels – zal SWP op een later moment indienen, zoals ook in de aanvraag is vermeld.”

In de overwegingen bij het ontwerpbesluit omgevingsvergunning onthoudt het bevoegd gezag zich van overwegingen die betrekking hebben op de omgeving (Natura2000 gebieden, dorp, beekdalen). Terwijl er door het bevoegd kan worden afgeweken van de BBT-eisen omdat er strengere eisen mogen worden gesteld bij het niet halen van omgevingswaarden. Sterker nog, indien nodig voor de milieukwaliteit, moet het bevoegd gezag strengere eisen stellen dan de standaard BBT-conclusies (art. 8.30 lid 3, Bkl) (art. 8.30 lid 3 Bkl).

Zeker als SWP een juridische mogelijkheid vindt om onder de bestaande Wnb te werken (en geen aanvraag voor een omgevingsvergunning Natura 2000-activiteit hoeft te doen) is het cruciaal dat het bevoegd gezag dit zeer serieus oppakt. In dat geval kunnen de bijlagen bij de aanvraag van dienst zijn. Ze laten zien dat alle grondwateronttrekkingen groter dan 1.14 Mm3 significante ongewenste effecten hebben op de beekdalen, inclusief zelfs het noordelijkste deel van de Molenbeek (bijlage MER 14).

Door de manier van aanleveren en de aard van wat er aangeleverd wordt in de aanvraag lopen de huidige aanvraag voor een milieubelastende activiteit als bedoeld in de Wet algemene bepaling omgevingsrecht (Wabo) en dat een aanvraag voor een omgevingsvergunning Natura 2000-activiteit sterk door elkaar. Er wordt selectief van gebruik gemaakt voor het verkrijgen van mogelijkheden danwel het ontwijken van nieuwe vereisten. SWP verwijst in de aanvraag 18x naar de relevantie van de wijzigingen bij SWP voor de gebiedsbescherming van Natura-2000 gebieden. Een aantal van de bijlagen gaat zelfs uitsluitend om de impact op Natura-2000 gebieden. Dat betreft onder meer Aeries calculaties en documenten over de impact van niveaus van grondwateronttrekking voor de naburige beekdalen. Vermindering van last voor N2000 gebieden wordt al met al breeduit gemeten.

Ook schrijft SWP op p.23 aanvraag: “SK Parenco verzoekt het bevoegd gezag de onderhavige vergunningaanvraag tevens te zien als een (aanvullende) melding in het kader van het Activiteitenbesluit milieubeheer (Abm) en/of het toekomstige Besluit Activiteiten Leefomgeving (BAL)”. Hiermee beginnen de vergunningdelen (Wabo en

Wnb) nog meer verweven te raken, terwijl de aanvraag alleen maar op het Wabodeel betrekking zou hebben.

Doordat het slechts een Wabo aanvraag betreft zouden de mogelijkheden om daarmee de eisen in de omgevingsvergunning bij te stellen op basis van omgevingswaarden in N2000 gebieden nu niet aan de orde zijn. We zien dat het bevoegd gezag deze denklijn (onterecht) volgt en zich inderdaad onthoudt van omgevingsoverwegingen. Dat geldt bijvoorbeeld voor de BBT-conclusies, waarin slechts wordt verwezen naar gepubliceerde reeksen en BREF. Maar is dat ook terecht? Doordat deze bijlagen gekoppeld zijn aan de huidige aanvraag ontstaat - misschien tegen de wil van het bevoegd gezag in en misschien ook zonder dat het nu de bedoeling is van SWP- het beeld dat het bevoegd gezag (impliciet) akkoord is met de belasting van de natuur als gesuggereerd haalbaar te zijn in deze bijlagen. Of, in ieder geval is er straks sprake van een vergunning die vaststaat voor SWP en zal SWP deze als ankerpunt hanteren zodra de omgevingsvergunning voor een Natura2000 activiteit aan de orde komt.

**Zienswijze 4:** Het bevoegd gezag kan naar onze mening twee routes kiezen ten aanzien van het ontbreken, maar tegelijkertijd “inclusief” zijn van een aanvraag voor een omgevingsvergunning Natura-2000 activiteit.

- a. De eerste mogelijkheid is, gegeven de vele impliciete en expliciete verwijzingen en bijlagen, de aanvraag tevens te beschouwen als een aanvraag voor een omgevingsvergunning Natura 2000-activiteit. Indien dit haalbaar zou zijn -gegeven de aard van de aanvraag-, dan moeten expliciet - zowel in fase 1 als in fase 2- ook alle natura-2000 overwegingen van toepassing zijn en onderhavige aanvraag moet volledig als zodanig worden behandeld, waarbij ook de aanbevelingen tot strikte hantering die door het ILT zijn afgegeven ter harte worden genomen.
- b. Een alternatief is mogelijk om een tijdelijke vergunning af te geven voor activiteiten voor zover deze daadwerkelijk vallen binnen het bereik van een revisievergunning en een tijdelijke en voorwaardelijke vergunning af te geven voor nieuwe activiteiten die betrekking hebben op nieuwe milieuactiviteiten. Deze kunnen pas volledig beschouwd worden bij een nieuwe, correcte aanvraag voor een omgevingsvergunning voor een nieuwe milieuactiviteit. Zo kan mogelijk worden voorkomen dat er (al te grote) verstoringen plaatsvinden in de ontwikkeling van de bedrijfsactiviteiten van SWP, terwijl tegelijkertijd wordt voorkomen dat het vergunningtraject voor een revisievergunning door elkaar loopt met een (nog niet bestaande maar wel noodzakelijke) aanvraag voor een omgevingsvergunning Natura 2000-activiteit. De voorwaardelijkheid en tijdelijkheid (bijvoorbeeld 2 jaren) hiervan dienen stringenter te zijn en strikt te worden gehanteerd.

#### **5. Leg aangekondigde prestaties in de vergunning als voorschrift vast**

Als vertrekpunt voor het opstellen van een omgevingsvergunning verwachten we dat alle aangekondigde prestaties in de aanvraag 1-op-1 terugkomen als voorschriften in de vergunning. Immers, dat wat in de aanvraag is voorgespiegeld is waar het



bevoegd gezag vanuit kan gaan. De aanvrager kan hier onmogelijk bezwaar tegen hebben, immers, hij kondigt zelf deze prestaties aan in de aanvraag. Echter, SWP ziet dit kennelijk toch anders. SWP schrijft hierover in haar aanvraag (p.23) dat *“De informatie in deze omgevingsvergunningaanvraag is in veel gevallen indicatief en/of informatief van aard en dus niet bedoeld (en geschikt) om integraal te verbinden aan de te verlenen vergunning. Hiermee zou de gewenste en noodzakelijke flexibiliteit onnodig worden beperkt.”* Als SWP dit daadwerkelijk meent is er geen sprake van een aanvraag, want kennelijk is de aanvraag “in veel gevallen indicatief en/of informatief”. Maar tegelijkertijd is de informatie die in de aanvraag wordt aangeleverd het enige waar het bevoegd gezag zich op kan baseren.

Specifiek doet SWP duidelijke beloften over de reductie van grondwateronttrekking. In de aanvraag staat zowel op p.5 als op p.60 dat reductie van 2,5Mm3 plaats zal vinden in fase 2. Dit is zodanig specifiek dat er geen reden is om dit niet 1-op-1 over te nemen als eis in de vergunning. Echter, in de aanvulling op de vergunning aanvraag gaat SWP nog een stap verder en worden er in de bijgevoegde MER13 (geohydrologisch onderzoek) scenario's doorgerekend met 80% reductie van grondwateronttrekking tot 1,14 Mm3 en zelfs “geen onttrekking”. Als SWP deze scenario's zelf niet realistisch acht is het resultaat enkel en slechts dat lezers (waaronder het bevoegd gezag) een te gunstig vertekend beeld krijgen van wat er mogelijk is.

Een ander specifiek punt is de hoeveelheid af te fakkelen biogas per jaar. In de aanvraag staat op p.42: “Na het in gebruik nemen van de nieuwe stookinstallaties wordt naar verwachting ca 43.000 m3 per jaar afgefakkeld.” De verwachte reductie in af te fakkelen biogas (volume) komt dan uit op 80%.

#### **Zienswijze 5**

- a. Op basis van de beloften in de aanvraag zou in de vergunning (omgevingsvergunning, watervergunning) een maximale grondwateronttrekking voor van 2,5 Mm3/jaar moeten worden voorgeschreven.
- b. Op basis van de suggestie door SWP dat verdere reductie 1,14 Mm3 of zelfs tot 0 mogelijk is in de aanvulling van de aanvraag, zou in de vergunning -in aanvulling op bovenstaand punt a.) een verbetertraject moeten worden voorgeschreven tot deze waarden, waarbij de bewijslast van “onmogelijkheid” bij SWP ligt.
- c. Op basis van de aanvraag kan het totale volume aan af te fakkelen biogas worden voorgeschreven als maximaal het in de aanvraag genoemde volume van 43.000 m3 per jaar (80% reductie).

#### **6. Uitstootniveaus ook in totalen voorschrijven.**

In de ontwerp vergunning wordt niet gewerkt met absolute uitstoot niveaus, maar met relatieve niveaus, bijvoorbeeld met concentraties. Hierdoor ontbeert een basis voor uiteindelijke handhaving die er wel kan zijn. Dit is mede naar analogie van het door SWP aangeleverde rapport MER8 “stikstofdepositie” binnen de

vergunningaanvraag. In dit rapport worden wel totale hoeveelheden uitstoot gehanteerd.

**Zienswijze 6 is dat geen vergunning kan worden verleend zonder het volgende:**

- a. voorschriften in zowel concentraties (hoeveelheid per m<sup>3</sup>, bijvoorbeeld bij een niveau O<sub>2</sub>) als in de absolute uitstoot (totale hoeveelheid per jaar).
- b. Dit geldt voor alle in de vergunning besproken uitstoot. Dit betreft alle in voorschrift 6.6.3 genoemde stoffen, alsmede PFAS
- c. een aanvulling op de voorschriften in art.8.2.1 met een degelijk PFAS-monitoringpakket dat ten minste emissies, frequenties en stoffenpakket vastlegt en rapporteert.
- d. een voor alle stoffen verplichte bronopsporings-/reductieplan voor als de trend stijgend is.

## **7. Grondwateronttrekking**

Doordat SWP gemiddeld 5.25 miljard m<sup>3</sup> per jaar onttrekt (periode 2016-2022) wordt het waterniveau in het Natura2000 gebied Veluwe negatief beïnvloed. De maximaal toegestane onttrekking is 5,7 miljard m<sup>3</sup>. De grondwaterdaling vanwege het huidige gebruik ligt tussen de 5 tot 30 cm (MER13). Rondom beken kan dit effect nog sterker zijn.

SWP wil de hoeveelheid te onttrekken grondwater gaan reduceren en daarvoor in de plaats meer oppervlaktewater gaan onttrekken voor haar productieproces. In de milieu-effectrapportage wordt gesteld dat een reductie van 80% grondwateronttrekking (dus jaarlijks maximaal 1.14 Mm<sup>3</sup>) een positieve invloed heeft op watergerelateerde habitattypen (MER13). Dit komt door de invloed die onttrekking heeft op de grondwater- en watersystemen van nabijgelegen Natura2000 gebieden. In jaren met weinig neerslag hebben de habitattypen rondom beekdalen meer last van de grondwateronttrekking, omdat de aanvulling d.m.v. regenwater beperkt is en er relatief meer grondwater door de beken stroomt.

In mei 2024 heeft de gemeente Renkum de te nemen acties uit het [visieverhaal](#) van Renkumse en Heelsumse beekdalen erkent middels een motie. Inmiddels zijn de provinciale plannen rondom de beekdalen omgezet in een gebiedsproces, begeleidt door de gemeente Ede.

In de visie staat ook een uitvoeringsplan met specifieke maatregelen. Daarin staat dat de provincie een verbod op uitbreiding van grondwateronttrekking dient in te stellen en ervoor dient te zorgen dat de papierindustrie overstapt op rivierwater en/of waterrecycling. Ook wordt er gesteld dat er samen met het Rijk gewerkt dient te worden aan de ambities uit de Europese Kader Richtlijn Water en de Grondwater Richtlijn.

In de sectie “voorschriften” van het ontwerpbesluit omgevingsvergunning worden geen eisen gesteld aan reductie van het grondwateronttrekkingen.

In een eerdere reactie (19 aug 2022) op zorgen vanuit omwonenden stelde de provincie *“Parengo heeft aangegeven een nieuwe vergunning te willen. Dat wordt een veel omvattende vergunning, waarin ook onttrekkingen onderdeel van uit gaan*

*maken. [...] Bij het afgeven van een vergunning wordt het grondwaterpeil en het effect daarop juist wel meegenomen.” (bron)*

Omdat er een verschil is tussen vergunde en feitelijke grondwateronttrekking, en omdat er variatie is door de jaren heen, kan het bevoegd gezag in de vergunning niet volstaan met globale beschrijvingen van reductie; er is behoefte aan heldere reductiedoelen, fasering en meet- en rapportageverplichtingen.

In het scenario dat SWP is overgestapt op gebruik van oppervlaktewater, kunnen er zich door klimaatverandering (extreme) situaties voordoen waarbij er door een lage stand van de Nederrijn onvoldoende oppervlaktewater beschikbaar is. Er moet voor die situatie een adaptief plan zijn voor perioden van lage rivierstand, zodat men niet terugvalt op hoge grondwateronttrekking zonder beoordeling.

In onze zienswijze 5 gaan wij in op het voorschrijven van een reductie van grondwateronttrekking op basis van door SWP in de aanvraag en de aanvulling op de aanvraag gedane toezeggingen en suggesties. Hier volgt onze zienswijze op inhoudelijke gronden:

#### **Zienswijze 7:**

- a. Onze zienswijze is dat in de vergunning (of de bijbehorende watervergunning die aan de aanvraag is gekoppeld) een bindend reductietraject (mijlpalen met tijdspad) op voor grondwateronttrekking passend bij Fase 2 moet worden opgenomen, met als einddoel het bereiken van het 0-niveau, maar waarbij zeker het volume wordt beperkt tot 1.14 miljard m<sup>3</sup>. Dit moet gepaard gaan met verplichte jaarlijkse rapportage van onttrokken volumes en onderbouwing van afwijkingen. Borg in voorschriften: (a) criteria wanneer terugschakelen naar grondwater is toegestaan, (b) maximale duur/volume van terugschakeling, en (c) meld-/rapportageplicht bij ‘droogte-fallback’.<sup>2</sup>
- b. Het bevoegd gezag dient op het vlak de best beschikbare technieken vast te stellen en niet de aanvrager. Daarbij is het ons inziens niet mogelijk om anders te concluderen dan dat de onder a. genoemde doelen haalbaar en ook economisch realistisch zijn, gegeven de uitbreiding. Wij merken op dat het bevoegd gezag bij de overwegingen voor het vaststellen van deze vergunning expliciet rekening moet houden met delen uit de omgevingswet die stammen uit de voormalige wet natuurbescherming.

#### **8. Lucht, stikstof en andere uitstoot aan de lucht**

Voor lucht is de Europese richtlijnen Luchtkwaliteit en Gevaarlijke stoffen in de lucht van belang. Hierin is sprake van het stellen van grenswaarden en streefwaarden voor stoffen die de kwaliteit van de buitenlucht beïnvloeden. Deze zijn in Nederland vastgesteld als rijksomgevingswaarden in paragraaf 2.2.1 van het Bkl. Er zijn

---

<sup>2</sup>In de ontwerp omgevingsvergunning wordt op p.79 het volgende gememoreerd: “In het kader van de ambtshalve actualisatie van de grondwateronttrekkingsvergunning (d.d. 11 januari 2022, zaaknummer 2021-011199) heeft de provincie Gelderland een waterbesparingsplan en een haalbaarheidsplan voor de inzet van oppervlaktewater voorgeschreven. Daarom verbinden wij geen voorschriften aan de grondwateronttrekking.” Aangezien er nu wel sprake is van een nieuwe vergunning is het mogelijk en gepast nieuwe voorwaarden aan grondwateronttrekking te stellen.

daarnaast in dit geval andere uitstootplafonds aan de orde omdat natuurgebieden schade kunnen ondervinden van depositie van zwaveldioxide en stikstofoxiden. Er gelden daarom omgevingswaarden om de kwetsbare vegetatie te beschermen (artikel 2.3 lid 1c en d en artikel 2.4 lid w Bkl). Op het moment van schrijven gelden er extra maatregelen van de provincie<sup>3</sup> om de natuur te beschermen. De duur van de tijdelijkheid van de Versnellingsaanpak Stikstof (VAS) is nog onzeker. Dat maakt het vanzelfsprekend om vanuit de provincie de langdurige bescherming van de natuur via deze vergunning te garanderen. Immers, de NOx pluim rijkt ver in Natura2000 gebied.

In de brief inspectie leefomgeving en transport aan gedeputeerde staten van Gelderland (D252870559; p.3; 29 februari 2024) staat vermeld: “De provincie Gelderland is actief met het betrekken van de Gelderse gemeenten ILT bij de uitvoering van het Schone Lucht Akkoord. Er kan van worden uitgegaan dat in de voorliggende aanvraag ten aanzien van emissies scherp vergund gaat worden, waarbij de emissiegrenswaarden uit het Bal als minimale eis zullen worden gehanteerd. Mocht het bevoegd gezag naar aanleiding van de aanvraag van Parenco willen overgaan tot maatwerkvoorschriften, dan ga ik ervanuit dat u daarbij de veiligheid, het beschermen van het milieu en de gezondheid van omwonenden zult waarborgen”.

In de overwegingen staat vermeld op p.2 dat SWP uiterlijk per 31 maart 2027 een Selective Catalytic Reduction (SCR) voor reductie van NOx moet toepassen en in werking moet hebben. Dit is in afwijking van de aanvraag. Wij nemen aan dat dit deel uitmaakt van een maatwerkafpraak, maar zien hierbij geen overwegingen. Derhalve roept dit bij ons de volgende vragen op:

- Waarom is er alleen sprake van een voorgeschreven SCR voor K62 en niet voor ketel K82? Immers: met een SCR kan de uitstoot naar ongeveer 0 mg NOx en de beoogde uitstoot voor K82 is volgens MER8 11.714 kg/jaar in Alt2+ (dat is vergelijkbaar met de uitstoot van bijna 30.000.000 vrachtwagen-kilometers met Euro6 emissie) (Voor K83 is de met SCR te behalen verbetering beperkt, aangezien hier al wordt voorgesorteerd op de installatie van de E-boiler.)
- Waarom wordt voor K62 een uitstootwaarde voorgeschreven 100 mg / Nm<sup>3</sup> bij 6% vol% O<sub>2</sub>? Naar onze informatie is een (veel lagere) zonder meer haalbaar. Er zou bijvoorbeeld kunnen worden gekozen om na ingebruikname van de SCR een startwaarde van 50 voor te schrijven met daarna nog een voorgeschreven optimalisatietraject. Immers, SWP schrijft zelf in de aanvraag: “SK Parenco heeft de ambitie om de NOx-emissie van de K62 in de toekomst verder terug te dringen. Om die reden verzoekt zij het bevoegd gezag in de revisievergunning een rapportageverplichting op te nemendie inhoudt dat (i) SK Parenco binnen één jaar na het onherroepelijk worden van de revisievergunning een plan van aanpak indient waaruit blijkt of en zo ja, op welke manier de NOx-emissie van de K62 verder kan worden

---

<sup>3</sup> <https://www.gelderland.nl/nieuws/gelderland-neemt-extra-maatregelen-om-het-herstel-van-stikstofgevoelige-natuur-te-versnellen>

teruggedrongen, en (ii) SK Parenco na het indienen van het plan van aanpak elke twee jaar een voortgangsrapportage indient.”

#### **Zienswijze 8:**

- a. Wij juichen de verplichte installatie van een SCR voor K62 toe voor maart 2027, maar constateren dat de vergunning zich onterecht niet richt op wat met de SCR technisch mogelijk is qua NOx uitstoot. We stellen ons voor dat - zeker in het licht van ons eerdere punt 4.- een substantieel lagere beginwaarde wordt gekozen in het voorschrift (bijvoorbeeld 40 mg/Nm<sup>3</sup> bij 6% Vol% O<sub>2</sub>) met daarbij een verplichtend reductietraject met als streven de 0-waarde. Indien de “daggemiddelde grenswaarde” een waarde betreft inclusief de OTNOC-uren, dan draagt dit niet bij aan de transparantie van de mate van procesbeheersing. De grenswaarden voor normaal bedrijf en OTNOC dienen dan beiden vastgesteld te worden. Voor “normaal” bedrijf moet een traject naar de “0” waarde verplichtend worden ingezet, aangezien de SCR technologie dit mogelijk maakt. Voor het aantal OTNOC uren moet een traject worden ingezet naar “0” uren. (zie ook hierna bij 9.)
- b. In datzelfde licht heeft het bevoegd gezag niet duidelijk gemaakt waarom de BBT waarde voor installaties > 50 MW van 50 mg voor K82 afdoende is. De nieuwe ketel K82 (zie hierboven) heeft weliswaar een lagere uitstoot dan de ketels die vervangen worden, maar de uitstoot is vergelijkbaar met 30.000.000 vrachtwagen-kilometers (op basis van Euro6 norm). En dat in de nabijheid van Natura2000 gebied. Ook hier zou de provincie een SCR installatie moeten voorschrijven om stikstof-emissies zo terug te dringen tot (nabij) de “0” waarde.
- c. In aanvulling op 6.1.8 stellen we voor dat -waar technisch mogelijk- SWP moet rapporteren op de totalen van emissies in kilogram/uur, /dag, /week, /maand en /jaar voor uitstoot tijdens normale bedrijfsuren. Hieronder vallen de stoffen genoemd in voorschrift 6.6.3 en PFAS.
- d. Voor ieder van deze stoffen dienen uitstootplafonds te worden voorgeschreven voor de totale uitstoot met een uitsplitsing naar “normaal bedrijf” en “OTNOC / fakkelen”.
- e. Bij overschrijding geldt voor alle stoffen een verplicht reductieplan als de trend stijgend is.

#### **9. Affakkelen en OTNOC**

Aan milieuverontreinigingen die worden veroorzaakt door bijzondere bedrijfsomstandigheden, zoals opstarten, stilleggen, lekken, storingen en bedrijfsbeëindiging worden bijzondere eisen worden gesteld, onder meer in artikel 8.29, lid 1, onder c, Bkl. Volgens artikel 4.92 van het Bal is het uitstoten van ongereinigde rookgassen vaak beperkt tot maximaal 60 uur per lijn per jaar.

We zien in de aanvraag twee situaties waarbij er niet wordt aangestuurd op BBT. Het betreft de OTNOC uren en uitstoot van K62 en het betreft het affakkelen van biogas, waarbij in de aanvraag sprake is van een (nood)fakkel.

Voor ketel K62 stelt u in de huidige ontwerp omgevingsvergunning voor om 432 Other Than Normal Operating Conditions (OTNOC)-uren toe te staan (wat neerkomt op meer dan 1 uur per dag!) met hoge emissiewaarden van 562 Moue/u. OTNOC heeft een grote bijdrage aan alle mogelijke emissies, waaronder N-emissies en geur. We zien echter geen verplichtend verbetertraject aan het aantal OTNOC uren en ook niet aan de uitstoot per uur onder OTNOC omstandigheden.

Wat de (nood)fakkel betreft staat in de aanvraag (p.42): “In de jaren 2020 tot en met 2022 werd gemiddeld gedurende 362 uur per jaar een hoeveelheid van gemiddeld 305.235 m3 biogas per jaar afgefakkeld. In 2022 bedroeg de totale hoeveelheid afgefakkeld biogas 223.673 m3. Na het in gebruik nemen van de nieuwe stookinstallaties wordt naar verwachting ca 43.000 m3 per jaar afgefakkeld.” Deze hoeveelheid gas ontstaat voor het grootste deel bij onderhoud aan de ontszwavelingsinstallatie. Affakkelen heeft een grote bijdrage aan alle mogelijke emissies, waaronder N-emissies.

Op zichzelf is de verbetering ten opzichte van 2022 toe te juichen. Echter, elders wordt strakker gestuurd op affakkelen. De omgevingsdienst Rijnmond (DCMR) vermindert affakkelen en roetvorming door bedrijven te verplichten oorzaken van inefficiënte verbranding te achterhalen en weg te nemen. Bijvoorbeeld door toepassing van geavanceerde procescontrole en gasterugwinningssystemen om overtollig gas op te vangen in plaats van te verbranden.

#### **Zienswijze 9:**

- a. Normen moeten worden opgelegd voor de Other Than Normal Operating Conditions (OTNOC) in aantallen uren. Het streven hierbij is om ten minste onder 60 uren per jaar te komen in lijn met internationale benchmarks en te streven om de “0” waarde te bereiken door een steeds doorgaande rapportage van oorzaken van OTNOC en een verbetertraject om die oorzaken weg te nemen.
- b. Dat ten bate van een hoge transparantie van uitstootniveaus en van de effectiviteit van verbetertrajecten het nodig is om separate normen op te stellen voor de uitstoot gedurende OTNOC uren in plaats van te werken met daggemiddelde grenswaarden. (zie ook hierboven bij zienswijze 8)
- c. Dat in aanvulling op uw voorschrift 6.5.1 zou moeten worden vastgelegd en voorgeschreven: wat uitzonderlijke omstandigheden zijn, het maximaal aantal fakkel-voorvallen, het aantal fakkel-uren en het volume van afgefakkeld materiaal. (zie voor dat laatste ook onze zienswijze 5c).
- d. Dat ook hier een verplichtend verbetertraject moet worden gestart om de “0” waarde te bereiken door een steeds doorgaande rapportage van oorzaken van fakkelen en een verbetertraject om die oorzaken weg te nemen.
- e. Zie 8d.

- f. Dat de voorgeschreven aantallen voor 9a en 9c een tijdelijk karakter moeten hebben, bijvoorbeeld voor gedurende 3 jaren. En dat daarna bezien zou moeten worden in het licht van rapportages over de verbetertrajecten welke normen moeten gelden voor de volgende periode qua aantal uren en uitstoot.

## 10. Geurreductie

Bij papierproductie is geurhinder een kernaspect; daarnaast koppelt de ZZS-notitie procesafbraakproducten expliciet aan geurvorming. Geur wordt door bewoners van Renkum als overlast ervaren. Geuroverlast is niet constant aanwezig. Het hangt af van windkracht, windrichting en procesbeheersing. Voor de inwoner van Renkum is het eindresultaat van belang, is er geen of dragelijke last, dan is het hanteerbaar en anders niet. In die zin gaat het hier om het omgevingsresultaat, hetgeen overigens niet wegneemt dat duidelijke voorschriften per bron, zeker voor een 'hinderlijke' bron als K62, belangrijk zijn.

Op p.98 in uw overwegingen constateert u dat de geurbelasting in de bestaande situatie boven de grenswaarde ligt. In uw tabel geeft u daarbij aan dat de grenswaarde "5" bedraagt, de richtwaarde "1,5" en de streefwaarde "0,5". Vervolgens concludeert u: 'Op grond van artikel 4, tweede lid, van de Beleidsregel Geur stellen wij daarom het aanvaardbaar geurhinderniveau vast op de grenswaarde, of zoveel lager als haalbaar is.

Tegelijkertijd wordt er getoetst aan het toetsingskader behorend bij de aard van geur 'minder hinderlijk' conform het Gelders Geurbeleid. Daaruit blijkt dat de geurbelasting van SK Parenco als geheel in zowel fase 1 als fase 2 voldoet aan de grenswaarde van het Gelders Geurbeleid. De conclusie 'vergunbaar' in het kader van de Wet luchtkwaliteit is onterecht, omdat deze is gebaseerd op **jaargemiddelde immissies**. Omwonenden ervaren juist **pieken**.

Omdat er niet eenduidig een grens gesteld kan worden aan de *ervaring* van de gemeten geureenheden, stellen we voor om blijvend een geurpanel en/of klankbordgroep op geur in te richten onder leiding van de GGD of de provincie zodat er een consistent referentiekader bestaat over de geurbeleving. Dit panel kan de geurervaring monitoren en rapporteren. In aanvulling op de meldingen die binnenkomen bij de omgevingsdienst, geeft dit een compleet beeld van de geurbeleving. Deze ervaringen kunnen vervolgens dienen als input voor de reguliere gesprekken tussen SWP, provincie en gemeente.

De omvang van overlast wordt bepaald door de som van de uitstoot van alle bronnen. De tabellen in art. 5.2 laat zien dat de totale uitstoot van PM1 in fase 2 in MouE/u volgens de ontwerp omgevingsvergunning hoger mag zijn (nl. 659,1) dan in fase 1 (nl.94,3). Daarom zijn de conclusies op p.102/103 waarin wordt gesproken over 'verbeteringen' en 'aanvaardbaarheid' niet op voorhand logisch. U loopt met deze hogere emissie-niveaus en vanwege de pieken in de uitstoot - ondanks uw voorschriften art. 5.1.6 en 5.1.7- het risico een situatie te vergunnen waarvan u ook zelf over enige tijd constateert dat deze meer overlast geeft dan u nu

voorziet. Waarbij u door uw afgegeven vergunning tevens onvoldoende instrumentarium heeft om de geuremissie en -immissie verder te reduceren.

**Zienswijze 10:**

- a. Het is gegeven de nieuwigheid van de installaties in fase 1 en fase 2 en de vele onzekerheden omtrent de effectiviteit van de initieel te nemen maatregelen verstandig om alle voorschriften voor geur steeds af te geven voor een beperkte periode van 2 of 3 jaren. Na evaluatie van de uitkomsten van de verbeteringen op basis van 5.1.6, 5.1.7 en 5.1.8 kan dan na iedere 2 of 3 jaren een nieuw voorschrift voor 2 of 3 jaren worden afgegeven. De in de conceptbesluit omgevingsvergunning voorgestelde streefwaarde voor het terugdringen van de geuremissie teneinde aanvaardbaar geurhinderniveau van 1,5 OUE/m<sup>3</sup> 98-percentiel te bereiken (of lager als blijkt dat dit met een goede procesbeheersing zeker haalbaar is) zou ons inziens gebonden moeten zijn aan een **duidelijke einddatum**. Mogelijk kan in overleg met SWP daarenboven de lagere streefwaarde van 0,5 worden vastgelegd met een beoogde termijn (bijvoorbeeld 10 jaren). Immers ook voor SWP is het belangrijk om een “goede buur” te zijn en dat hangt in sterke mate samen met het reduceren van geuroverlast. Een dergelijke afspraak helpt te focussen op procesbeheersing, hetgeen op lange termijn over het algemeen economisch zeer aantrekkelijk is.
- b. Veranker in de vergunning dat er -onafhankelijk van bovengenoemde periode van 2 of 3 jaren- een “evaluatiemoment” zal zijn na ombouw PM1 (Fase 2) met herberekening en meetverplichting, omdat procesvoering en grondstoffenmix wijzigt.
- c. Neem een voorschrift op voor toegestane maximale geurbelasting in **Fase 2** voor woonkernen (omgevingswaarden), inclusief worst-case proces-control, worst-case meteorologie en cumulatie. Zorg ook hierbij voor instrumentatie/registratie. Indien in de omgeving deze maximale waarden worden overschreden moeten de belangrijkste bronnen per direct worden stilgelegd.
- d. In aanvulling op 5.1.6 zien wij een grote waarde om bij het eerste aandachtstreepje niet alleen de “te treffen maatregelen” te laten presenteren, maar tevens steeds een overzicht te geven van BBT's per geurbron en een specifieke analyse van de potentiële upside van verbetering van de procesbeheersing (lekkages, OTNOC, ongecontroleerde omstellingen, inschakelende noodventielen, etc.). Immers, vaak zit ook daar een grote verbetermogelijkheid om geurpieken tegen te gaan.
- e. Stel voorschriften vast en update deze iedere 2-3 jaar per bron voor: emissie, onderhoud/werking geurbehandeling, maximale aantallen korte geuremissies en de sterkte van deze emissies. En tevens voor zelfrapportage door SWP van immissie monitoring, klachtenprotocol en escalatiestappen en geurbeheersplan met steeds termijnen waarin acties zijn opgepakt en voorschriften op welke termijn deze moeten zijn opgepakt en wat de aard van de acties is. Stel ook dit iedere 2-3 jaar bij op basis van de rapportages.
- f. Stel als bevoegd gezag een geurpanel en/of klankbordgroep op om de ervaring van geur continu te monitoren.



## 11. Afvalstoffen

In de voorschriften van de ontwerp omgevingsvergunning staan in art.2.2.6 verschillende onderdelen genoemd die nog moeten worden toegevoegd of uitgewerkt t.a.v. de afvalverwerking en die binnen drie maanden na inwerking treden van de vergunning aan het bevoegd gezag moeten zijn voorgelegd. Het betreft tevens de administratieve organisatie en de interne controle onderdelen hiervan.

### Zienswijze 11:

- De voorschriften in art. 2.2.6 van het ontwerpbesluit omgevingsvergunning dienen concreet te worden gemaakt alvorens het vergunningtraject naar de volgende fase kan. Voor geen van deze punten worden normen genoemd waar de uitwerking aan zal moeten voldoen. Zonder deze criteria voor de uitwerking weet de vergunningaanvrager niet wat er verwacht wordt *en* is handhaving niet mogelijk.
- Er moet in de vergunning duidelijkheid zijn over de consequenties van het ontbreken van deze uitwerking. (e.g. van “verlenging van de termijn” tot “stilleggen van de installatie”)

## 12. Externe veiligheid

In de voorschriften in hoofdstuk drie worden eisen gesteld aan de opslag van cryogene gassen, gevaarlijke stoffen en dergelijke. Hierbij wordt de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen gehanteerd. Er staat dat SWP in beroep is gegaan tegen de door u vastgestelde wijzigingsvergunning “Actualisatie van voorschriften omgevingsvergunningen op meerdere aspecten (uitgezonderd de stookinstallaties)”. De rechtbank heeft op 18 februari 2025 uw besluit deels vernietigd. Met die uitspraak is nu rekening gehouden in het ontwerpbesluit omgevingsvergunning.

Wij wijzen zowel bevoegd gezag als SWP op de grote risico's en maatschappelijke verantwoordelijkheid die het opslaan van een zeer uitgebreide reeks van gevaarlijke stoffen en gassen heeft voor de directe leefomgeving. Wanneer de opslag van iedere individuele stof “keurig” voldoet aan PGS criteria, dan is er mogelijk toch sprake van een verhoogd risico door het in elkaars nabijheid opslaan van die reeks van gevaarlijke stoffen. In dit geval is de reeks uitgebreid en betreft onder meer: verpakte gevaarlijke stoffen, LPG, gasflessen, logen, zuren, ammoniak, en peroxide. Zeker in de directe omgeving van bewoning dienen zowel de vergunningverstrekker als SWP tot het uiterste te gaan om de veiligheid van de opslag als geheel te borgen.

### Zienswijze 12:

- Aan het bevoegd gezag: Ga na waar juridische ruimte is om stringenter eisen te stellen aan SWP waar het gaat om opslag (en handling) vanwege risico's die samenhangen met de gecombineerde aanwezigheid van een reeks van gevaarlijke stoffen en andere brandbare stoffen.
- Aan SWP: werk maximaal mee aan het bewerkstelligen van veilige opslag en handling, zeker vanwege uw locatie nabij een woonomgeving. Moedig derde partijen (waaronder het bevoegd gezag) aan om u te helpen dit te

optimaliseren. U wilt niet verantwoordelijk zijn voor een ramp in de nabijheid van een dichtbevolkte dorpskern.

### 13. Geluid

Voor bewoners van Renkum is geluid is een locatiegebonden probleem waarbij de vele vernieuwingen van de installaties mogelijk zorgen voor overlast die nu nog niet ervaren wordt. De berekening van het aantal decibels gebeurt d.m.v. een specifieke vorm van sommatie. Verschillende bronnen kunnen hiermee worden opgeteld om te komen tot een aantal decibels bij de ontvanger. Er wordt gesteld dat een geluidsscherm bij de op/afrit van SWP niet doelmatig is, omdat de normoverschrijding vanwege N225 al bereikt wordt. Het is onduidelijk wat de bijdrage is van het vrachtverkeer t.b.v SWP (aan de te hoge waarde) en waarom het niet doelmatig zou zijn om deze invloed te beperken.

#### **Zienswijze 13:**

- a. Overleg met de lokale bevolking over het grid van zone- en vergunningpunten en pas dit aan om toekomstige geluidsproblemen zo goed mogelijk in kaart te brengen. Stel ook voor deze punten waarden vast, zoals nu reeds gedaan in uw voorschriften 4.2.1 en 4.2.2. Wij begrijpen van bewoners dat zij vooral nachtelijk overlast ervaren.
- b. Wij raden u aan een analyse te doen op basis van de meest overlast gevende situaties: wanneer komen deze situaties voor en wat is daarbij de oorzaak? Welke maatregelen hebben geholpen, welke niet (de ondoelmatigheid van een geluidsscherm).
- c. Wij raden een nadere BBT analyse aan van de bron “versnipperaar”. Met haar geluidsniveau van 112 dB stijgt ze ver boven andere geluidsbronnen uit (zie p.23 voorschriften). Wat zijn mogelijkheden om deze overlast te voorkomen?  
Het is verstandig om de voorgestelde klankbordgroep (zie zienswijze 10) ook in te zetten voor de monitoring en rapportage van geluidspereceptie, inclusief trillingen en laagfrequent geluid.
- d. Ook voor geluid zouden voorschriften tijdelijk moeten worden afgegeven (2-3 jaar) vanwege de vele veranderingen in installaties en vanwege het feit dat het cumulatieve resultaat van de bronnen voor de inwoners het enige is dat telt terwijl daar nu nog geen zicht op is. Na eenmalig en tijdelijk voorschrift kan dan een definitief voorschrift worden bepaald.

### 14. Andere uitstoot

Voor andere uitstoot, zoals de stoffen die worden uitgestoten en worden genoemd in uw voorschriften art. 6.6.3 alsmede voor PFAS geldt dat u geen emissieplafonds stelt. Wij begrijpen dat het streefniveau bij al deze stoffen natuurlijk “0” is, maar vinden het toch niet acceptabel dat u geen voorschrift hanteert. Zonder voorschrift is het zeer ingewikkeld om in te grijpen wanneer er sprake is van hoge concentraties of hoge accumulaties van een of meer van deze stoffen.

Wij vragen uw bijzondere aandacht voor situaties waarbij er sprake is van een hoge achtergrondconcentratie. Een van de bijlagen stelt dat WHO-advieswaarden vaak

niet haalbaar zijn door achtergrondconcentraties, ook in Renkum, en dat SW Parenco “in die zin geen verschil maakt”. Echter, tegelijk wordt het Schone Lucht Akkoord (SLA) genoemd als ambitie om gezondheidswinst te boeken. Het is onduidelijk waarom er geen aanvullende maatregelen verplicht worden om de SWP bijdrage bovenop de hoge achtergrondconcentratie te beperken. Wij stellen dan ook voor dat u wel degelijk uitstootvoorschriften hanteert voor alle stoffen die u noemt in art. 6.6.3 en voor PFAS.

**Zienswijze 14:**

- Stel voorschriften op voor de totale uitstoot van ieder van de in art. 6.6.3 genoemde stoffen + PFAS.
- Stel tevens voor welke stoffen meer continue metingen zinvol en mogelijk zijn dan wat nu wordt voorgeschreven in artikel 6.6
- Stel tevens vast bij welke uitkomsten van metingen (piek en/of cumulatief) terstond aan het bevoegd gezag moet worden gerapporteerd dat een grenswaarde is overschreden.
- Motiveer expliciet waarom er niet maximaal op onderkant BREF-range wordt vergund en welke aanvullende maatregelen (BBT+) verplicht worden, zeker wanneer achtergrondconcentraties al hoog zijn.

### 15. Verkeer en transport

De beoogde uitbreiding van 350kton kan leiden tot 8700 extra vrachtbewegingen per jaar, met de aannames dat een vrachtwagen 40ton vervoert en alle transport via de weg verloopt.

Met een uitbreiding van de capaciteit van 625 naar 950 kton per jaar, is de verwachting dat de verkeersintensiteit met ~50% zal toenemen. Aanvoer van herbruikbaar materiaal zal via schepen ook met eenzelfde percentage toenemen. In het ontwerpbesluit wordt gesproken over geluidsniveaus. Deze zullen hetzelfde blijven bij een hogere verkeersintensiteit. Maar de effecten op de verkeersdoorstroming op de N225 zullen negatief uitpakken voor de omgeving. Als eventueel de vrachtwagens zwaarder en langer worden, kan dit leiden tot meer opstoppen bij lastige invoeg- of draaimomenten, met name tijdens de spits.

**Zienswijze 15:**

- Geef een tijdelijke vergunning af voor verkeerststromen tot na de ingebruikname van de vernieuwde PM1. Beoordeel als het nieuwe productieniveau (bijna) bereikt is wat de effecten zijn van de toename aan verkeersintensiteit op de doorstroming van de N225, met name tijdens ochtend- en avondspits.
- Stel daarna op een realistische manier nieuwe voorschriften vast om de bedrijfsvoering te faciliteren en overlast tot een minimum te beperken.

### 16 Lozing op oppervlaktewater

Met de overschakeling naar nieuwe ketels en de hogere mate van warmteterugwinning, zal de lozing op de Nederrijn veranderen. Uit de vergunning blijkt niet hoe dat effect gemeten kan worden, of hoe dit anderszins inzichtelijk

gemaakt wordt. Het ontwerpbesluit erkent dat CZV-influent in Fase 2 ~40% kan stijgen en dat debiet ~10% stijgt; dit vraagt robuuste borging. Na realisatie van Fase 2 vervallen koelwaterlozingen bij lozingspunten 2 en 3. Alleen koelwater van de AWZI mag via lozingspunt 1 worden geloosd met warmtevracht < 10 MWth.

**Zienswijze 16:**

1. Maak expliciet hoe toezicht en handhaving plaatsvinden van lozingen op oppervlaktewater (frequentie, meetstrategie, openbaarmaking).
2. Neem aanvullende voorschriften op voor “bijzondere omstandigheden”/storingen (bijv. verminderde AWZI-efficiëntie bij verhoogde CZV-belasting).
3. Leg meet- en rapportageplicht vast voor temperatuur/debiet (warmtevrachtberekening) en geef aan hoe naleving wordt gecontroleerd, mede gezien ecologische effecten van thermische lozing.

**16. Bronvermelding**

<https://www.odgroenemetropool.nl/vergunningenpagina/AB24.01920>

<https://www.commissiemer.nl/advies/revisievergunning-sk-parenco-te-renkum/>

[https://www.renkum.nl/Bestuur\\_en\\_organisatie/Actueel/Laatste\\_nieuws/Onderzoek\\_naar\\_public\\_warmtenet\\_in\\_Renkum](https://www.renkum.nl/Bestuur_en_organisatie/Actueel/Laatste_nieuws/Onderzoek_naar_public_warmtenet_in_Renkum)

[https://www.renkumsbeekdal.nl/wp-content/uploads/2024/04/Visieverhaal-Renkumse-Beekdalen\\_def.pdf](https://www.renkumsbeekdal.nl/wp-content/uploads/2024/04/Visieverhaal-Renkumse-Beekdalen_def.pdf)

<https://eenvandaag.avrotros.nl/cms-assets/96240cc6-1be1-4234-be2a-cd60d288c3c5?format=pdf>